

virkning til, at han i Stedet for at erholde sin Pension udbetalt fra sit forrige Sognekalb Borup i Aarhus Stift maa ligesom andre Embedsmænd faae den udbetalt af Statskassen. Han har forgjæves henvendt sig til Finantsministeriet om denne Sag. Han fremhæver forskellige Ulemper ved den Maade, paa hvilken Præsterne nu pensioneres. — Da Spørgsmaal af den Natur ikke kunne finde Omordning ved en Behandling af Andragender, kan Udvalget ikke gjøre nogen Indstilling angaaende dette Andragende.

25. Nikolai Pedersens Andragende (indbragt den 17de Februar 1874 af Folkethingsmanden for Præstø Amts 5te Valgkreds, Schroll). Ved Salget af Pedersgaards Stovdistrikt blev Nikolai Pedersen afflediget som Skovopfyndsmænd i 1870, efterat han havde tjent Staten i 24 Aar først som Skovløber og siden som Oplynsmand. Han erholdt hverken Pension eller Understøttelse, hvorfor han ansøgte Finantsministeren om at faae en saadan. Finantsministeriet har givet et afflaende Svar. Han henvender sig nu til Rigsdagen om enten at erholde en Pension eller en Understøttelse een Gang for Alle. — Efter de foreliggende Oplysninger ser Udvalget sig ikke istand til at anbefale Andragendet og gjør derfor ingen Indstilling.

26. Søren Pedersen Juuls og Karen Sophie Andersens Andragende (indbragt den 23de Februar 1874 af Folkethingsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds, Claussen). Husmand Søren Pedersen Juul af Vindeby Skov og Enken Karen Sophie Andersen paa Slotø i Rastkov Fjord ansøge begge om, at Skatterne til Statskassen maa blive dem eftergivne i ti Aar. Den Første har en lille Eiendom paa $\frac{1}{2}$ Tde. Hartkorn, og den Sidste en Ditto større paa 4 Tdr. 2 Skpr. Grunden til deres Andragender er, at de begge ved Stormfloden den 13de November 1872 have lidt et Tab paa deres Eiendomme af henholdsvis 100 og 1,000 Rd. Ansøgerne have henvendt sig baade til Centralkomiteen og til Indenrigsministeren med deres Ansøgninger, men uden noget for dem gunstigt Resultat. — Da man maa antage, at Spørgsmaalet om Skattelettelse har fundet sin Afgjørelse ved Opmaalningen, finder Udvalget sig ikke foranlediget til videre at fremme disse Andragender og gjør derfor ingen Indstilling.

27. Hans Pedersens Andragende (indbragt den 21de Februar 1874 af Folkethingsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds, Claussen). Et lignende Andragende som de foregaaende foreligger fra Gaarbeier Hans Pedersen i Laars. — Udvalget maa henholde sig til sin ovenfor afgivne Erklæring og gjør ingen Indstilling.

28. Peder Rudolf Noreens Andragende (indbragt den 21de Februar 1874 af Folkethingsmanden for Sorø Amts 3die Valgkreds, Lauber). Peder Rudolf Noreen af Slagelse blev ansat som Kleinfmedsvend i 1839 ved Marinens Haandværkstrups; men da han havde lagt sig efter Maskinfaget, blev han benyttet som „søfarende Maskinmester“ det meste af Tiden indtil 1848, da han paa et norff Dampskib, der var ladet med Kridt til vor Flaade i Østersøen, fik sin høire Haand noget kvæstet. Han søgte og fik sin Afsted fra Marinens Tjeneste i Juni s. A., hvorefter han af det sjællandske Jernbaneselskab blev antaget som Lokomotivfører. 1861 blev han igen som Maskinmestersvend antagen i Marinens Tjeneste. Denne Tjeneste fra traadte han efter Opstigelse i Genhold til sin Kontrakt 22. November 1864. Han har altsaa været ansat i Marinens Tjeneste i henved 13 Aar. Støttet paa denne lange Tjenestetid og paa det Saar, han i samme har faaet, har han tvende Gange indgivet Andragender til Invalidebestyrelsen om Pension. Begge Gange er hans Ansøgning bleven afflaet, hvorefter han ligeledes forgjæves har henvendt sig til Finantsministeriet. — Ansøgeren er vel anbefalet for sin Tjeneste, hvorfor Udvalget skal foreslaa Andragendet henvist til Marineministeren.

29. Kallehave Sogneraad's Andragende (indbragt den 21de Februar af Folkethingsmanden for Præstø Amts 4de Valgkreds, L. Pedersen). Sogneraadet i Kallehave indgav i Februar forrige Aar et Andragende til Finantsministeriet om, at der maatte blive anlagt en Telegrafstation i Kallehave Færgegaard. Sogneraadet fremhævede, at en saadan vilde være af ikke ringe Betydning for de Reisende, der befare Færgestedet, for Skibe, som passere forbi, og i en ganske særdeles Grad for Post- og Befordringsvæsenet, samt mulig til uberegnelig Nytte under en eventuel Krig. Dpretelsen af en saadan Telegrafstation vilde ikke efter Andragerens Formening være forbunden med nogen stor Bekostning, da Ledningerne til og over Møen befinde sig i umiddelbar Nærværelse af Færgegaarden, og da den nuværende Bruger af samme idetmindste indtil videre har tilbudt frit Lokale. Ministeriet svarede 19de Juni s. A., at det ikke for Tiden ser sig i Stand til at imødekomme Andragendet. Sogneraadet henvender sig derfor med den samme Begjæring til Rigs-